

TENTOONSTELLINGEN

In the Face of History

Entrez Lentement
Milan, Italy 2005

Deze tentoonstelling biedt een diepgaand zicht op acht iconen van de 20ste-eeuwse architectuur, zoals gezien door de ogen van acht internationaal bekende moderne kunstenaars. Elke deelnemende architect werd gevraagd een hommage te maken aan één van de acht huizen. Tony Fretton Architects werd uitgenodigd om een reactie te geven op het ontwerp van het 'Lawn Pavillion' van de familie Smithson, hun weekendhuis in Fonthill, gebouwd tussen 1952-58. Het doel van onze installatie was een eerbetoon aan de specifieke weg die de Smithsons hadden gevolgd, waarbij hun bezittingen en de manier waarop ze leefden een integraal onderdeel werden van het creatieve proces van hun architectuur. Dit was nergens zo duidelijk als in de Upper Lawn, een vakantiehuis op het platteland waar zij en hun kinderen een simpel leven leidden, op basis van een subtiele fijngevoeligheid. Het ontwerp dat we voor de tentoonstelling maakten, is een uitstalling van voorwerpen uit het dagelijks leven, in combinatie met oorspronkelijke foto's van het huis waar de familie in de jaren 60 woonde. Het zijn geen echte voorwerpen maar foto's en geen eigendommen van de Smithsons maar van iemand anders uit de huidige tijd, die ze met dezelfde zorg en passie heeft uitgezocht. Dit laat volgens ons de aard van dingen zien die door creatieve mensen gemaakt werden voor het openbare leven. Ze beginnen als intieme persoonlijke creaties en eindigen als anonieme objecten open voor interpretatie en als algemeen bezit.

In the Face of History
Barbican, London, UK 2006

Fototentoonstellingen moeten aan een aantal voorwaarden voldoen om een bezoek genoeglijk te maken. Wij hebben hier de nodige ervaring mee. De tentoonstelling 'In the Face of History' die wij ontwierpen voor de Barbican Art Gallery Exhibition moet worden gezien in relatie met een andere belangrijke tentoonstelling van 20e eeuwse fotografie, namelijk de tentoonstelling 'Cruel and Tender' in de Tate Modern in 2003.

'In the Face of History' brengt het werk samen van een aantal van de belangrijkste Europese fotografen van de 20e eeuw in het kader van de veranderingen en de conflicten die plaats vonden in het Oosten en het Westen in de laatste 100 jaar. In tegenstelling tot de tentoonstelling 'Cruel and Tender', die thematisch was opgezet, werden de werken van 'In the Face of History' op chronologische volgorde opgehangen, met werken uit de vroege 20e eeuw tot aan werk uit de jaren 60, tentoongesteld op de bovenverdiepingen. Het merendeel van de werken uit deze periode is kleinschalig, talrijk, heeft een verfijnde tint en is tentoongesteld in een aantal even grote ruimten, in een reeks van kleuren (van wit, zilver en grijs tinten tot donkerpaars/zwart). De geselecteerde kleuren zijn losjes gebaseerd op de plaats waar de foto is genomen en de kleur die lucht op dat moment had zoals wij ons dat voorstelden met soms ook een nachtelijke hemel zoals bij Brassai.

De lager gelegen tentoonstellingszalen worden beschouwd als één grote ruimte, gelijkmatig geschilderd in licht grijs en in verschillende ruimten opgedeeld door abstracte vormen: een glazen paviljoen voor het werk van Wolfgang Tilman en een donker afgescheiden gedeelte voor de projecties van Annelies Strba.

Entrez Lentement

Cruel and Tender
Tate Modern, London, UK 2004

Cruel and Tender: The Real in the Twentieth Century Photography is de eerste tentoonstelling in de Tate die volledig gewijd is aan fotografie en een aantal realistische werken samenbrengt van meer dan 20 van de belangrijkste fotografen van de 20ste eeuw, waaronder Diane Arbus, Bernd en Hilla Becher, Philip-Lorca diCorcia, William Eggleston en Walker Evans, Andreas Gursky en Thomas Ruff.

Dit was een buitengewoon grote tentoonstelling, die zich uitstrekte over twee delen van de vierde verdieping van de Tate Modern. Bij het ontwerpen van de tentoonstelling stelden wij ons de bezoeker voor als een toerist die een vreemde stad bezoekt. Om de bezoekers een gevoel van oriëntatie te geven, maakten we de begrenzingen van het gebouw zichtbaar en hebben we één grote tentoonstellingszaal gemaakt in het midden van iedere vleugel van het gebouw, die aanzienlijk groter was dan de omliggende tentoonstellingszalen.

In de centrale hal hebben we hier en daar zitplaatsen gemaakt en vitrines met originele exemplaren van boeken en catalogi over het werk van de tentoongestelde fotografen. We werkten met de grafisch ontwerpster Melanie Mues om de wanden te decoreren met een overvloed aan aanwijzingen, waaronder de namen van de exposerende kunstenaars werden vermeld. Met deze behandeling van de centrale hal lieten wij duidelijk zien wat de mogelijkheden van deze ruimte zijn als een aankomstplek, op een manier die nog niet eerder was vertoond.

Cruel and Tender

Spellbound: Art and Film
Hayward Gallery, London, UK 1998

Spellbound: Art and Film was een tentoonstelling, georganiseerd door de Hayward Gallery in samenwerking met het British Film Institute, waarbij tien in Groot-Brittannië werkzame kunstenaars en filmmakers nieuw werk creëerden, met de bedoeling de relatie tussen kunst en film te onderzoeken. De tentoonstelling werd opgezet onder leiding van Ian Christie en Philip Dodd, de toenmalige directeur van het British Film Institute. Deelnemende kunstenaars waren Douglas Gordon, Eduardo Paolozzi, Steve McQueen, Paula Rego, Ridley Scott, Terry Gilliam, Boyd Webb, Fiona Banner, Peter Greenaway, Damien Hirst, Tim Head, Derek Boshier, Bruce McLean en Sam Taylor-Wood.

Als ontwerpers van de tentoonstelling was het onze taak om een ontwerp te maken waarin een reeks van verschillende werken in een aantal uiteenlopende media, zoals schilderijen, beeldhouwwerken, installaties, film en video, werden gecombineerd. Ons eerste voorstel was de snedige suggestie om de installatie voor de voormalige tentoonstelling 'Art and Power', een installatie rond fascistische kunst, opnieuw te gebruiken en eenvoudigweg de lichten uit te doen. Deze suggestie werd beleefd geweigerd.

Nog mijmerend over onze ideeën, bezochten we het kantoor van Ridley Scott. De heer Scott was niet beschikbaar, maar de heer Fretton werd verwelkomd in zijn kantoor, waar hij op een bureau het filmscript van de film 'Alien' zag liggen, met aantekeningen van de regisseur en foto's van de cast. Hij besloot het script als een tentoonstellingsstuk te gebruiken en filmde eenvoudigweg het omslaan van de bladzijden.

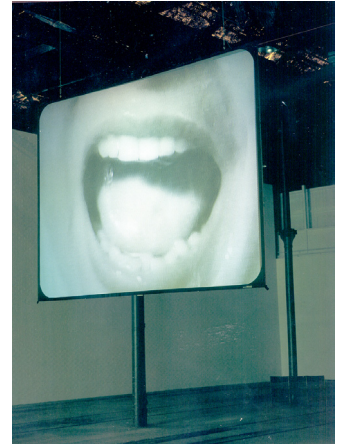
Douglas Gordons '24 Hour Psycho', een van de toonaangevende installaties van Spellbound, werd vertoond op een gigantisch scherm bij de ingang, waar het met al zijn onuitgesproken dreiging werd afgespeeld. Peter Greenaway en Terry Gilliam lieten zien dat er een enorme kloof bestaat tussen film en kunst; ze beproefden de mogelijkheden van de Hayward Gallery tot het uiterste en nog verder. Anderzijds maakte de voortreffelijke kunstenaar Paolozzi het installatieproces erg eenvoudig: hij maakte en installeerde een reeks tentoonstellingsstukken om daarna weer stilte te vertrekken.

De regels van de filmcensuur waren van toepassing op de tentoonstelling, wat betekende dat films voor boven de achtsten apart vertoond moesten worden. Damien Hirst werd vervolgens toegestaan om zijn speciaal voor deze gelegenheid gemaakte film 'Hanging Around' in zijn eigen filmzaal te vertonen.

Spellbound Sound piece

Spellbound 24 Hour Psycho

Claes Oldenburg

Claes Oldenburg: An Anthology
Hayward Gallery, London, UK 1996

In Augustus 1996 organiseerde de Hayward Gallery een overzichtstentoonstelling van het werk van de Amerikaanse popart-kunstenaar Claes Oldenburg. In ons tentoonstellingsontwerp hebben we de verschillende ruimten van de galerie zodanig bewerkt dat ze een weerspiegeling vormden van de context en invloeden in iedere fase van de loopbaan van de kunstenaar, waarmee automatisch een passende achtergrond voor de tentoonstellingsstukken werd gecreëerd. In de eerste tentoonstellingsruimte werden de vroege grootschalige, zachte beeldhouwwerken uit de jaren '60 opgesteld in een bijzonder hoge ruimte, die een metafoor vormde voor de buitenruimten in het stratenraster van Manhattan, waar de kunstenaar in zijn vroege jaren inspiratie opdeed en materialen vond.

De gebieden rondom de hellingbaan werden zo ontworpen dat ze leken op een warenhuis, waarin de reeks werken werd tentoongesteld die Oldenburg maakte voor zijn in New York gevestigde 'Store'. In het oog springende tentoonstellingsstukken zoals het kolossale 'Saw' hebben we gebruikt als een visueel hulpmiddel waarmee de bezoekers zich konden oriënteren. De rondgang eindigde in de weidere ruimten op de bovenste verdieping, die bewust niet waren opgesplitst, teneinde grotere werken te kunnen laten zien en een beeld te geven van het toegenomen meesterschap van de kunstenaar in zijn latere jaren.

